

A költő pogány áldozata

Koncz István

Magány

*Nekem kötelességeim vannak a társadalom iránt
s minden nap leírtam, hogy a társadalom
mivel maradt adós nekem...
Se bűnöm, se erényem, amivel kérkedhetnek,
furcsa magány az én életem.
Gyönyörű hazugságokat tudtam s mintha
izgalmasabb lett volna körülöttem az élet
míg egy kissé fontosnak hittem magam.
Hát számoljam: hány versem nem sikerült!*

Alkohol

*Az ember egészen józan úgysem lehet
soha, ha sok a baja, gondja és nem nyugszik bele,
hogy ennek így kell lennie.
(Paul Valery segíts fegyelmezettnek lennem!)
Kockás asztalterítő s egy pohár konyak,
álmomban is vissza visszatérő szomorú délibáb...
S te, költő, csak hazardírozz, így is
és úgy is a bőrödre megy a játék,
hát csak hazardírozz tovább.*

Színház

*A deszkákon másképp fest az élet s a deszkákról
másoknak tűnnek az emberek.
Színész szerettem volna lenni!
igazságokat mondani hangosan, mert derekabb,
mint csendben megalkudni színész életünkkel.
(Vladimir Vladimirovics segíts következetesnek lennem!)
Én komolyan veszem szerepemet,*

*megértettem az elmúlt esztendőket
Miért késik hát a függöny?*

Nap

*Már vagy száz éve nem világítja meg
a nap a dolgokat
s azóta sötétségben élnek az emberek,
szimbólumnak mindig is elcsépett volt,
őseink félték, imádták szorongva,
ma, a legjobban a csillagászokat érdekli,
ez a nap...
Földműveseknek nem,
de a tolvajoknak alkalms idő.*

Halál

*Várom a tavaszt, az idő mindig bölcs
csinos fiatal lány képében ült a Halál
egy magányos parti padon.
Verssoraimat sziszegte felém és nevetett
vagy sírt. Nem tudta sem a nevemet,
sem nemzetiségemet, és az igazságtalanságokról
sem tudott, amik miatt gyakran panaszkodom.
Halkan, szenvedélyesség nélkül súgtam
neki: Halál, a tavaszt várom!*

Öngyilkos

*Nem volt biztos abban, hogy mindegy-e,
ha más gyilkol meg, vagy önmaga életével végez.
Az emberek ölnek így is és úgy is.
Elvégre nem lehet mindenkinek mindig,
jó humorérzéke.
S kedv nélkül a nevetést és az embereket is
hamar meg lehet ünni.
Az emberek ülnek így is, és úgy is,
s a rossz kedv, lehet különböző eredetű.*

Szerelem

*Hideg a kezed, hideg a szemed, hideg a szád,
kedves! Milyen bünt követted el?
Miért nem nevelsz? Most könyörgöm, miért nem szeretsz?
Ne hidd, hogy más nő nincs rajtad kívül! Lásd,
visszatért józanságom, szenvedélytelenségem,
ujjaim nyugodtan fekszenek az asztallapján,
s így kérdezem: szeretsz?
Pillanatnyilag a boldogságomból
csak te hiányzol!*

Felhők vagy művészet

*Tíz perc, vagy talán még annyi sem és beborul;
terhes, tömört felhők bújtatják a napot.*

Nappal nem látszanak az égen csillagok.
Koromfeketére festeném az eget,
s oda, ahol a napnak kell lenni ilyenkor,
nagybetűkkel írnám ki: NAP.
A csillagokat morbid vízióval
az emberek tenyerére festeném, mert
nappal nem látszanak az égen csillagok.

Utca vagy különös asszociáció

Háttal ülök az utcának,
az utca meredek, tükörből arénához hasonlít.
(A toreádorok most bekötik egymás szemét,
és fogósdit játszanak,
a legügyesebb közülük serleget kap,
mint ahogy az szokás versenyeken.
Én is testneveléssel foglalkozom!)
Kipp-kopp, kipp-kopp, buzgólkodnak a léptek,
az aszfalt már sok helyen elnyűtt, ráférne a javítás.

Közel és távol

Páfrányillatú erdők zavarják képzeletemet,
a távoli hegyek, tengerek, gyáarak kirajzolódnak
az ég peremére s alig hallom, hogy mozog, gyűrődik
a papír a kezem alatt:
egy pillanatra csak ember leszek újra,
legszebb könyvemmet dobnám a tűzbe,
(kész vagyok minden áldozatra)
most tudom, nem szabad csalódnom,
és nem szabad kételkednem sem.

